so viel ist als windschnell, schnell wie der Wind. Ram. I, 56, 10.

Z. 16. A und Calc. कि उ° mit Vernachlässigung des Sandhi. In der Prosa ist der Hiatus nach म्रिप, इति, कि nicht selten s. Böhtl. zu Çâk. 22, 17. — B म्रिधिशक्यामि ungereimt, Calc. म्रिक्शिम, A wie wir, P lässt पानदिधिशक्यामि ganz weg. Ueber उपश्चिष रूप s. zu 10, 16.

Z. 17. Calc. म्राभिराङ्गित, P म्रवराङ्गित wider den Zusammenhang, A. B wie wir.

Z. 18. 19. P मालाकयती, die übrigen wie wir. — B. P und Calc. एटं, wofür A एञ्चं, C एवं. — A schaltet in der scenischen Bemerkung सनिद्यासं nach इति ein, in den andern fehlt's. — Ueber मूचि णाम vgl. die Anmerkung zu 6, 16. — एञ्चं gehört als Bestimmungswort zu उम्रमारिणं.

Z. 20. Λ ्वर्त्म उत्सुखः (sic). — Calc. und B (?) इलमा-भिलाषो मदनः, P इलिमाभिलासमदनः, Λ इलिममिलापिम (sic) मनार्थः. Schol. इलिममुर्वशिद्धपं वस्त्रिभिलापित तच्छीलः । इलिमा-भिनिवेशीति पाठे । ग्रीभिनिवेश ग्रायन्तः । In ग्रिभिलापित stimmen Λ und C aller Wahrscheinlichkeit nach überein, im letzten Worte weichen sie von einander ab : Λ liest मनार्थः, C तच्छीलः । Jenes giebt den Sitz der Lesart der andern Handschriften und der Ausgg. wieder, mit तच्छीलः weiss ich nichts anzufangen, ist's Erklärung oder Text?

Das Beiwort APICIEN legt der Liebe das Streben nach Hohem als charakteristische Eigenthümlichkeit im Allgemeinen bei. Schwerlich will aber der König eine kalte Abstraktion machen, dies wäre schlaff. Nur mit seinen eigenen Empfindungen beschaftigt drängt sich ihm der Gedanke auf, dass